

Simona Vujović

Jovana Draganić

Aleksandra Drecun

Hiperprodukcija slika i događaja koji se brzo smjenjuju, potiskujući jedni druge, nametnula je fotografiju kao najpodesniji medij za brzo fiksiranje utisaka i deponovanje slika, situacija, događaja. Potreba za sabiranjem intimnih doživljaja svijeta u obliku trajnih vizuelnih činjenica/fotografija uzrokovana je željom za ponovnim doživljavanjem zabilježene situacije. Dokumentarnost snimka je postala pouzdan garant stvarnog prisustva onoga koji bilježi u konkretnom prostoru snimljenom foto-aparatom. Demokratičnost i laka dostupnost, skoro obaveznost fotografisanja u eri selfie kulture i društvenih mreža učinila je fotografiju sastavnim dijelom svakodnevnog stvarnog i virtualnog života, naročito mlade populacije. Kada se u ovom globalnom fenomenu koji nameću kao trend fotošopirane, propuštene kroz filtre fotografije hedonizma, zabave, vječne mladosti, manekenske ljepote i šokantnosti, pojave istinski zaljubljenici u fotografiju kojima su umjesto egocentrične, često neukusne reprezentacije važna posvećena, emotivna opažanja i jezik samog medija, onda su oni vrijedni naše pažnje. Takvim posvećenicima fotografije pripadaju i tri Cetinjanke Aleksandra, Simona i Jovana.

Tri mlade djevojke, svaka u skladu sa svojim senzibilitetom, interesovanjima i slobodom u istraživanju, pažljivo biraju motive svojih fotografija. Aleksandra i Simona, čiji fokusi istraživanja su donekle slični, fotografišu grad, prirodu, isječke stvarnosti iz svog okruženja. Ono što je karakteristično i za jednu i za drugu autorku je suptilni osjećaj za detalj. Pažljivim kadriranjem i smještanjem u prvi plan, malene pojedinosti zadobijaju posebnu emotivnu i ekspresivnu snagu, od mikroznaka postaju makroznak, otkrivajući skrivene potencijale ljepote, Tako, na primjer, cvijet, dio trošne fasade ili stara igračka prekrivena značkama u krupnom planu čine atmosferu čitave fotografije poetičnom, melanholičnom ili začudnom. Kada su u pitanju gradski prizori, nevinna, radoznala fascinacija arhitekturom i njenim kompleksnim odnosom sa prirodom kroz fino balansiranje i harmoničnu ravnotežu punog i praznog, konačnog i beskrajnog, zgusnutog i fluidnog, dolazi do punog izražaja. Jovana u centar svojih istraživanja stavlja autoportret. Poput autorefleksivnih dnevničkih zabilješki, serija autoportreta u različitim situacijama otkriva njena mnogostruka lica i emotivno-psihološka stanja: zamišljenost, radost, tuga, zagonetnost, zavodljivost, autoritarnost... Medij fotografije Jovani služi za preispitivanje sopstvenog identiteta i određivanju željenih pozicija kako prema sebi, tako i prema drugima.

Obzirom na kvalitete koje posjeduju dosadašnji radovi Aleksandre, Simone i Jovane, u vremenu koje dolazi, a koje je sasvim sigurno na njihovoj strani, s pravom treba očekivati njihove nove kreativne pomake i radovati im se.

Ljiljana Karadžić, istoričarka umjetnosti

Cetinjanke Cetinju

Izložba fotografija

Aleksandre Drecun

Simone Vujović

Jovane Draganić

govore

Ana Kavaja

Ljiljana Karadžić

u umjetničkom programu učestvuje

Petar Dobričanin, gitara

Galerija Matice crnogorske, Njegoševa br. 100, Cetinje
neđelja, 25. jun 2017. u 11 sati

Simona Vujović

Rođena je 1999. godine na Cetinju, đe je završila treći razred Gimnazije.

Još od osnovne škole, pokazuje naklonost prema slikarstvu, vajarstvu, dizajnu i fotografiji a ove godine sa kolegama iz škole učestvuje u snimanju kratkometražnog filma „Cetinje – moj grad“, sa kojim su se predstavili na Frankofonskom filmskom festivalu u Podgorici.

Kao fotograf, u sklopu NVO Građanski kreativni centar Cetinje, učestvovala u realizaciji mnogih projekata.

Simona je bila polaznik brojnih škola, kurseva i seminara.

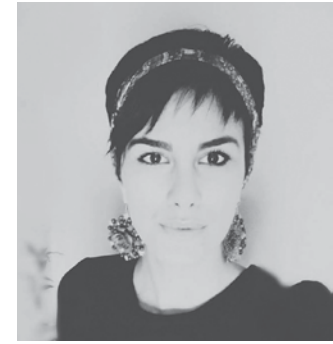
Aleksandra Drecun

Aleksandra Drecun rođena je 1999. godine na Cetinju. Završila je treći razred Srednje stručne škole – turistički smjer.

Umjetnošću se bavi od malena. Prvu samostalnu izložbu „Žena, to divno stvorenje“ imala je kao učenica osnovne škole. Osvojila je prvo mjesto za likovni rad u organizaciji „Koprivijade – Cetinje 2013“.

Učestvovala u školskim predstavama: „Lopov“, „Pokondirena tikva“ i „Tvrđica“, kao i na više konkursa, takmičenja i humanitarnih akcija vezanih za likovnu umjetnost.

Trenirala je atletiku a 2015. godine bila je seniorski prvak Crne Gore u bacanju kladiva.

Jovana Draganić

Rođena je 1993. godine na Cetinju, đe je završila osnovnu školu i gimnaziju.

Na Biotehničkom fakultetu u Podgorici završava postdiplomske studije.

Još od malih nogu živi u svijetu fotografije i umjetnosti. Njena pasija su autoportreti.

Kao student u želji da ostvari svoje interesovanje i ljubav prema novinarstvu započinje volontiranje na studentskom radiju a jedan je od osnivača Udruženja naučnih novinara u Crnoj Gori.

